

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoPr/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512207580
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8512207580.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu R. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XX, XXX XX Q., štátny občan G., zastúpeného Mgr. Adriánom Bobkom, advokátom so sídlom Nám. sv. Egídia 78, Poprad proti žalovanému LINTEL, s.r.o., Tatranská 25/555, Podolínec, IČO: 31 681 336 zastúpenému JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom, Stará Ľubovňa, Garbiarska 20, o náhradu mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 4Cpr/2/2012-162 zo dňa 25. 09. 2014 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie v časti, v ktorej bol zamietnutý návrh na vydanie predbežného opatrenia o povinnosti žalovaného platiť žalobcovi časť pracovnej odmeny prevyšujúcej sumu 352 Eur mesačne za obdobie od 04.09.2014 a v časti, v ktorej bol zamietnutý návrh na uloženie povinnosti žalovanému zložiť do úschovy súdu sumu 36 000 Eur.

V prevyšujúcej časti mení uznesenie tak, že žalovaný je povinný poskytovať žalobcovi časť pracovnej odmeny vo výške 352 Eur mesačne počnúc od 04. 09. 2014, vždy do posledného dňa nasledujúceho mesiaca.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru za obdobie od 15.12.2009 do 15.12.2010.

Podaním doručeným súdu dňa 4.9.2014 sa žalobca domáhal nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému zložiť do úschovy súdu sumu vo výške 36 000,- eur a taktiež mu uložil povinnosť platiť žalobcovi časť pracovnej odmeny vo výške 1.200,- eur mesačne, vždy do posledného dňa toho - ktorého kalendárneho mesiaca pozadu, počnúc od 1. septembra 2014 až do právoplatného skončenia konania vedeného na OS Stará Ľubovňa pod sp. zn. 2Cpr/2/2012.

Tento návrh odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 9.4.2007 pracovnú zmluvu na neurčitý čas. Dňa 8.12.2009 mu konateľ žalovaného ústne oznámil, že žalovaný s ním okamžite končí pracovný pomer bez uvedenia dôvodu. Žalobca na to reagoval písomným oznámením zo dňa 9.12.2009, v ktorom žalovanému oznámil, že okamžité skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné a trval na tom, aby ho žalovaný naďalej zamestnával. Priemerný mesačný zárobok žalobcu bol 3 000,- eur. Neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru sa žalobca domáhal aj na Okresnom súde Stará Ľubovňa, konanie sa vedie pod sp. zn. 2C/31/2010, ktorý rozsudkom č.k. 2C/31/2010-532 zo dňa 1.4.2014 žalobe vyhovel a určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu žalovaným zo dňa 8.12.2009 je neplatné a pracovný pomer trvá. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 1CoPr/4/2014 zo dňa 25.6.2014 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a ten tak nadobudol právoplatnosť dňa 11.7.2014.

Návrh na nariadenie predbežného opatrenia ďalej odôvodnil tým, že z LV č. XXXX v k.ú. H. vyplývajú skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že žalovaný vedie spoločnosť a vykonáva podnikateľskú

činnosť spôsobom, ktorý môže zmariť uspokojenie budúcej pohľadávky žalobcu, alebo ju sťažiť. Na nehnuteľnosti patriace žalovanému sú viacerými exekučnými príkazmi zriadené exekučné záložné práva. Týmto konaním žalovaného môže dôjsť k jeho platobnej neschopnosti a následne k nemožnosti uspokojiť nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní. Taktiež poukázal na skutočnosť, že žalobca je tohto času bez príjmu, žalovaný mu nevypláca náhradu mzdy a žalobca zo závažných dôvodov nepracuje, z dôvodu pracovných prestojov na strane žalovaného, ktorý rozhodol o časovo neobmedzenom pozastavení výroby v prevádzke Píla H., čiže na pracovisku žalobcu. Žalobca nemá žiaden iný príjem zo závislej činnosti, z podnikania a ani iný príjem poskytovaný podľa osobitných predpisov.

Ohľadom výšky požadovanej mzdy žalobca vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia poukázal na skutočnosť, že štatutár žalovanej spoločnosti na súdnom pojednávaní pred Okresným súdom stará Ľubovňa v konaní sp. zn. 2C/31/2010 potvrdil vyplácanie odmeny pre žalobcu, pričom na pojednávaní dňa 25.11.2013 uviedol, že žalobcovi vyplácal odmenu vo výške 40,- alebo 50,- Eur na deň, čo činí približne 1.000,- až 1.500,- Eur mesačne. V súvislosti s posudzovaním dôveryhodnosti tvrdenia o výške mzdy, poukázal žalobca tiež na kritériá, ktoré žalobca musel spĺňať pre výkon práce u žalovaného, predovšetkým na schopnosť riadiť zamestnancov na píle, skúsenosti s vedením píly, vedomosti o práci s drevom, jazykové schopnosti potrebné pri komunikácii so zahraničnými partnermi a iné.

O návrhu na vydanie predbežného opatrenia rozhodol Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením č. k. 4Cpr/2/2012-162 zo dňa 25. 09. 2014 tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že predbežné opatrenie možno nariadiť za splnenia troch kumulatívnych podmienok, pričom jednou z týchto podmienok je aj preukázanie skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Okrem preukázania nároku na náhradu mzdy je zo strany žalobcu potrebné preukázať aj výšku tejto mzdy. Žalobca v konaní nepredložil žiadne relevantné dôkazy, na základe ktorých by bolo možné vyvodiť, že zárobok žalobcu u žalovaného dosahoval výšku 3 000 Eur mesačne, ako to tvrdí žalobca. Na základe výpovede štatutára žalovaného vo veci 2C/31/2010, ktorý potvrdil vyplácanie odmeny pre žalobcu vo výške 40 alebo 50 Eur denne, nemožno dospieť k záveru, že priemerná mzda žalobcu dosahovala sumu 3 000 Eur mesačne. Na základe kritérií, ktoré uviedol žalobca nemožno určiť výšku mzdy žalobcu. Žalobcom tvrdená výška mzdy nevyplýva ani zo spisu súdu 4Cpr/2/2012, ani zo spisu 2C/31/2010. Pretože zo strany žalobcu nebola preukázaná dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Tým, že žalobca nepreukázal výšku mzdy, od ktorej sa odvíja výška sumy, ktorú by mal žalovaný zložiť do úschovy a tiež vyplácanie časti mzdy žalobcovi, nemohol súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že v návrhu na vydanie predbežného opatrenia odôvodnil aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, keď z výpisu listu vlastníctva č. XXXX vyplývajú skutočnosti odôvodňujúce jeho obavu, že žalovaný vedie svoju spoločnosť a vykonáva podnikateľskú činnosť spôsobom, ktorý môže zmariť uspokojenie jeho pohľadávky. Na nehnuteľnosti patriace žalovanému sú viacerými exekučnými príkazmi zriadené exekučné záložné práva viacerých súdnych exekútorov. Uviedol, že medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia bude ohrozený je najmä také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno exekúciou postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (R 20/1998). Uviedol, že žalovaný ako zamestnávateľ je povinný platiť žalobcovi náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnaní, a to až do času, kým mu žalovaný umožní pokračovať v práci, alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Poukázal na to, že oznámil žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnaní, listom zo dňa 09. 12. 2009. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za nesprávne. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Súd návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol s odôvodnením, že žalobca nepreukázal dôvodnosť nároku spočívajúcu v nepreukázaní výšky mzdy žalobcu. Napriek tomu, že žalobca v návrhu na vydanie predbežného opatrenia označil dôkazy na preukázanie výšky mzdy, a to vyjadrenie štatutára žalovanej spoločnosti, ktorý niekoľkokrát na pojednávaní potvrdil vyplácanie odmeny pre žalovaného, a to vo výške 40 alebo 50 Eur za deň, čo činí podľa žalobcu približne 1 000 - 1 500 Eur mesačne. A ďalej listinný dôkaz - správu z peňažného ústavu Tatra banka, ktorá preukazuje, že žalobca zo Slovenska posielal pravidelne každý mesiac peňažné prostriedky svojej manželke do G.. Uviedol, že údaje o

priemernom zárobku žalobcu, od ktorého sa odvíja výška náhrady, bude povinný v konaní predložiť žalovaný ako zamestnávateľ. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že nepreukázal dôvodnosť uplatňovaného nároku, pretože táto vyplýva zo skutočnosti, že žalovaný neplatne skončil so žalobcom pracovný pomer, ktorý naďalej trvá. Táto skutočnosť je konštatovaná vo výroku právoplatného rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 01. 04. 2014, č. k. 2C/31/201-432. Poukázal aj na ust. § 118 Zákonníka práce a dal do pozornosti ust. § 119 Zákonníka práce o minimálnej mzde. Z pracovnej náplne žalobcu vyplýva, že táto zodpovedá minimálne tretiemu stupňu náročnosti. Má za to, že podmienky na nariadenie predbežného opatrenia splnené boli, pretože súd mal preukázanú dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a bola preukázaná existencia hrozacej ujmy. To znamená, že bolo osvedčené, že bez nariadenia predbežného opatrenia by mohla vzniknúť ujma značná a závažná a dokonca neodstrániteľná. Navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný uviedol, že od samého počiatku popiera, že medzi ním a žalobcom pracovný pomer vznikol a že bola dohodnutá akákoľvek mzda. Žalobca vykonával iba prácu ad hoc, t. j. ako tlmočník, iba podľa potreby príležitostne, a pokiaľ vykonával túto prácu, prináležala mu odmena 1 500 Eur plus provízia za každý vagón dreva. Nikdy nebola dohodnutá medzi žalobcom a žalovaným odmena za prácu vo výške 3 000 Eur, resp. vo výške 4 000 Eur.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

Podľa § 102 ods. 1 OSP: Ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

„Predbežné opatrenie je procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam do toho času, kým sa definitívne nerozhodne o veci samej. Pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený.

Pri nariadení predbežného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov a ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný, a môže rozhodnúť inak.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 6 Cdo 171/2010)

Predmetom konania je náhrada mzdy, ktorej sa žalobca domáha od žalovaného vychádzajúc z toho, že pracovný pomer medzi ním a žalovaným bol skončený neplatne. V čase rozhodovania o predbežnom opatrení už súdu prvého stupňa bol známy právoplatný rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 2C/31/2010-432, z ktorého vyplývalo, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu žalovaným z 08. 12. 2009 je neplatné a pracovný pomer trvá. Týmto rozhodnutím teda nepochybné bola osvedčená danosť práva žalobcu aj na náhradu mzdy. Pokiaľ pracovný pomer trvá, žalovaný je povinný pridať žalobcovi prácu a za vykonanú prácu mu platiť mzdu.

Možno prisvedčiť súdu prvého stupňa, že zatiaľ nie je preukázaná ani osvedčená výška mzdy žalobcu u žalovaného. Z doteraz zadovážených dôkazov vyplýva, že žalobca okrem závislej práce vykonával pre žalovaného prácu tlmočníka a bol odmeňovaný aj províziami za dodané drevo. Zatiaľ ešte nebolo súdom rozhodnuté o tom, aká časť vyplácaných peňazí zo strany žalovaného bola odmenou za závislú prácu a aká časť bola odmenou za tlmočnicke a iné činnosti žalobcu, ktoré nespádali pod jeho pracovný pomer so žalovaným. Je však nepochybné, že pokiaľ žalobca je zamestnancom žalovaného, o čom svedčí právoplatný rozsudok vyššie citovaný, má právo prinajmenšom na minimálnu mzdu, ktorej výška pre rok 2014 činí 352 Eur mesačne.

Odvolací súd má za to, že pokiaľ žalobca nepracuje a nemá žiaden príjem (čo z doterajšieho dokazovania vyplýva a nikto to nespochybňuje), je osvedčená potreba, aby mu zamestnávateľ vyplácal aspoň časť poskytnutej odmeny. Preto odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a zaviazal žalovaného poskytovať aspoň časť pracovnej odmeny v rozsahu minimálnej mzdy, teda 352 Eur mesačne. Celková výška mzdy, na ktorú má žalobca nárok, bude posúdená až rozhodnutím vo veci

samej a nie je dôvodné, aby žalobcovi predbežným opatrením bola priznávaná odmena vo vyššej sume ako minimálna mzda. Preto v prevyšujúcej časti bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdené.

Správne je rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh na uloženie povinnosti žalovanému zložiť do úschovy sumu 36 000 Eur. Pri nepreukázaní výšky mzdy žalobcu je sporná aj výška sumy a taktiež je sporné aj osvedčenie tejto potreby. Z doteraz ustálenej judikatúry vyplýva, že medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, patrí predovšetkým také konanie účastníka, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery. V danom prípade žalobca tvrdí, že takýmto konaním sú prebiehajúce exekúcie na majetok žalovaného. Samotná exekúcia na majetok žalovaného však nie je dôkazom o tom, že sám žalovaný vyvíja činnosť smerujúcu k znižovaniu jeho majetku. Pokiaľ žalobca neosvedčil alebo nepreukázal, že sám žalovaný vyvíja aktivitu smerujúcu k znižovaniu jeho majetku, nie je dôvodné ukladať mu zloženie sumy 36 000 Eur do súdnej úschovy, pretože nebola osvedčená potreba takejto úpravy. Prebiehajúce exekúcie môžu byť len výsledkom toho, že veritelia žalovaného si uplatňujú voči nemu svoje pohľadávky, a teda nie je to žalovaný, ktorý svojou činnosťou úmyselne znižuje, resp. znižuje svoj majetok.

O obdobnom návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia už rozhodoval súd prvého stupňa uznesením zo dňa 13. 11. 2013, kedy sa žalobca domáhal nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by bolo uložené žalovanému zložiť do úschovy sumu 36 000 Eur. Návrh bol súdom prvého stupňa zamietnutý a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť po potvrdení odvolacím súdom. Dôvodom zamietnutia návrhu bola skutočnosť, že žalobca nepreukázal dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, teda neplatné skončenie pracovného pomeru. Súd prvého stupňa tiež uviedol, že ak by aj žalobca bol v konaní úspešný, je potrebné ešte preukázať aj výšku mzdy. V čase rozhodovania o tomto návrhu nebolo ešte rozhodnuté o neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalobcu.

Uznesenie z 13.11. 2013 vo vzťahu k novému návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nevytvára prekážku rozhodnutej veci (stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. 05. 2011).

Od vydania tohto rozhodnutia sa skutkové okolnosti zmenili - bolo preukázané neplatné skončenie pracovného pomeru, čo je okolnosť majúca podstatný vplyv na rozhodnutie súdu (skorší návrh na vydanie predbežného opatrenia bol zamietnutý aj z dôvodu neosvedčenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru).

Z uvedených dôvodov vo zvyšnej časti bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdené postupom podľa § 219 ods. 1 OSP.

Predbežné opatrenie trvá až do jeho zániku (§ 77 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.